

III nivå 3

• nyorsk

Sand

■ Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad

• Maya Marshak

• Nicola Rijssdijk

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midlert av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Overrett av: Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand
Illustrert av: Maya Marshak
Skrevet av: Nicola Rijssdijk

Matthai

Eit lite frø: Historia om Wangari

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

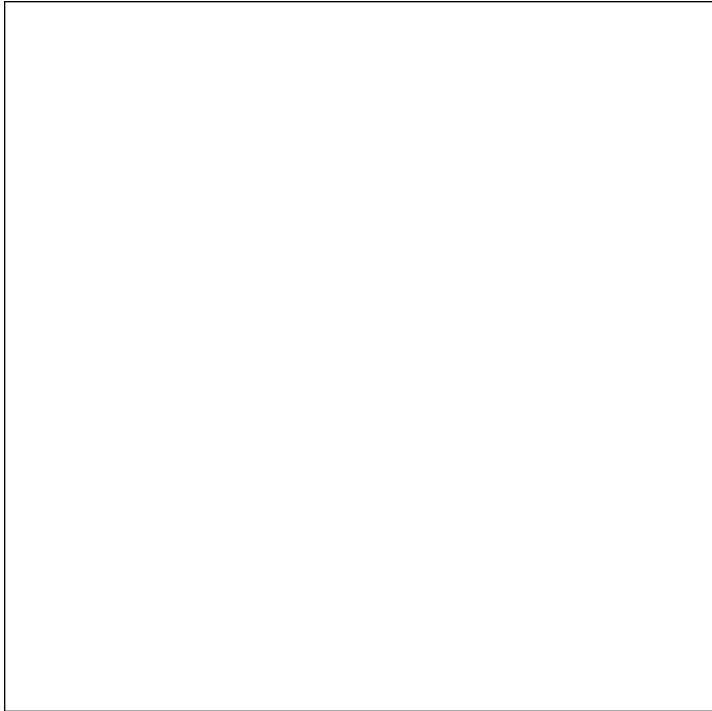
Matthai

Eit lite frø: Historia om Wangari

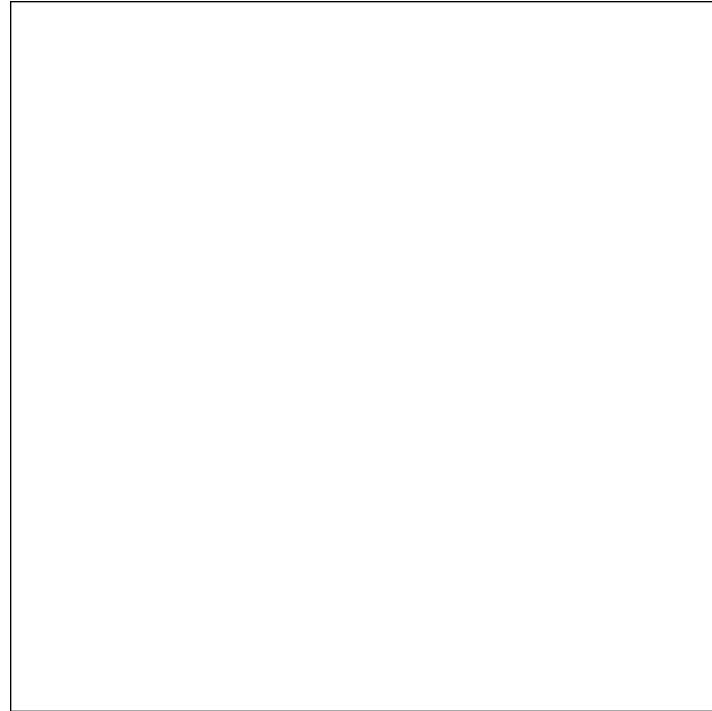
(uten bilder)

Wangari døydde i 2011, men vi kan tenkja
på hennne kvar gong vi ser eit venn tre.

I ein landsby ved foten av Mount Kenya i
Aust-Afrika arbeidde ei litra jente saman
med mor si på økseren. Wangari heitte ho.

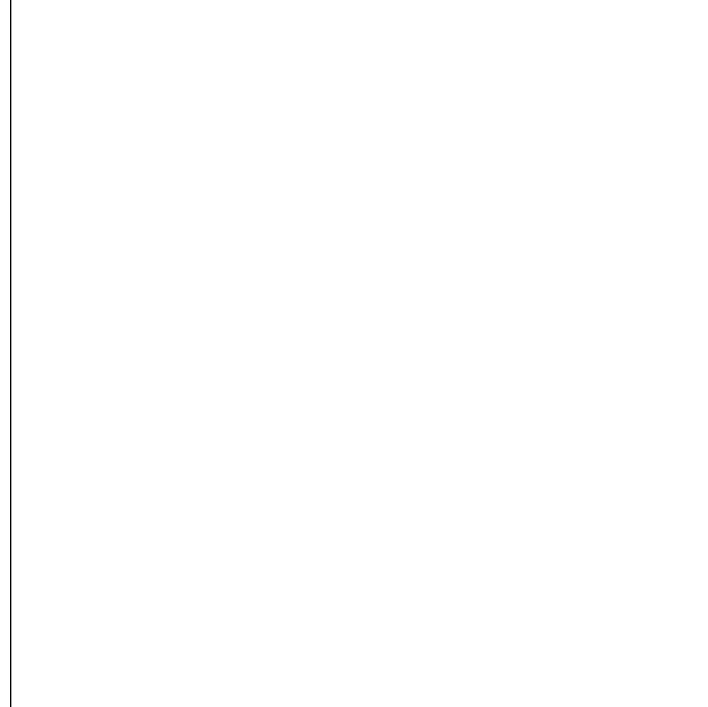
Wangari var glad i å vera ute. Familien hadde ein kjøkkenhage. Der vende ho grønsakshagen med macheten sin. Ho stakk små frø ned i den varme jorda.

Wangari hadde arbeidd hardt. Folk over heile verda la merke til det og dei gav henne ein berømt pris. Han vert kalla Nobels fredspris. Ho vart den første afrikanske kvinnen som fekk han.

Tida gjekk og dei nye trea voks og vart til skog, og det kom vatt i elvene igjen. Historia om Wangari spreidde seg over heile Afrika. I dag er det millionar av tre som har vaks opp fra Wangaris frø.

Ho syntest den beste tida på dagene var rett etter solnedgang. Når det vart for markt til sjå plantene, visste ho at det var på tide å gå heim. Ho gjekk langs smale stiar på markene og over bekkar på vegene sin.

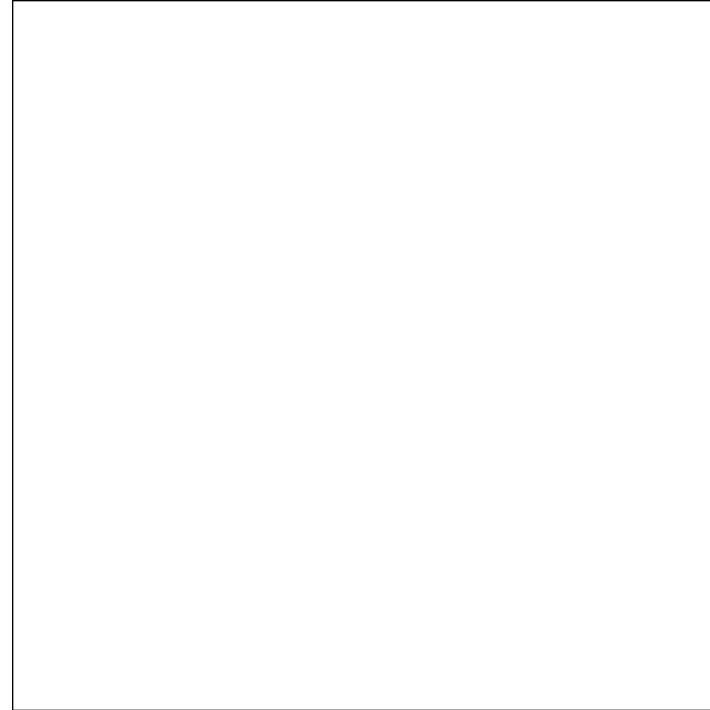
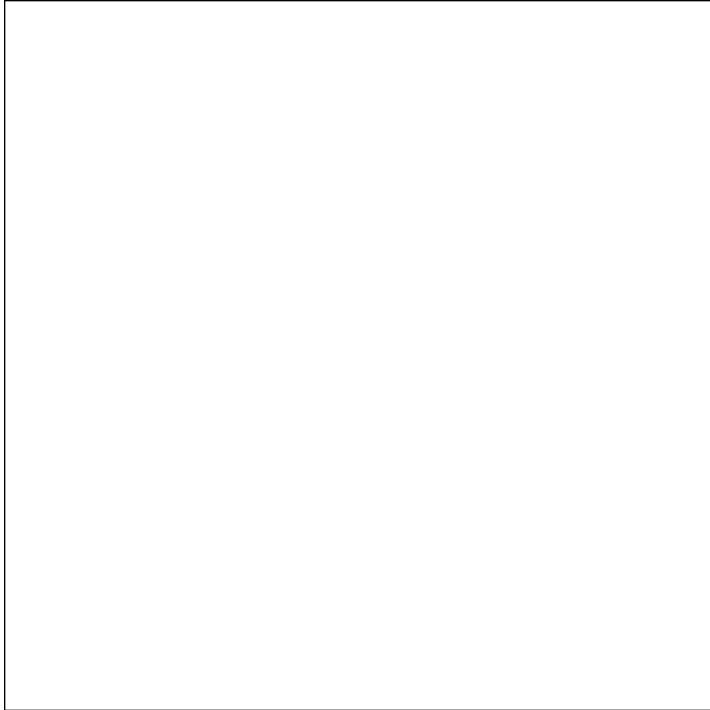

Wangari var ei flink jente og ville gjerne byrja på skulen. Men mora og faren ville at ho skulle vera heime og hjelpa til. Då ho vart sju år, overtalte storebroren mor og far til å la henne få gå på skulen.

Wangari visste råd. Ho lærde kvinnene å planta tre ved å så frø i jorda. Kvinnene selde trea og brukte pengane til beste for familien sin. Dei vart veldig glade. Wangari hadde fått dei til å føla seg sterke og mektige.

Ho likte å læra! Wangari lærde meir og
meir for kvar bok ho las. Ho vart så flink på
skulen at ho vart invitert til å studera i
USA. Wangari var så glad! Ho ville læra
mer om verda.

Då ho var ferdig med å studera, drog ho
tilbake til Kenya. Men landet hennar var
førandras. Kjempesøre bondegardar
strekte seg utover i landet. Kvinnene
hade ikke ved til å tenna bål før å laga
mat. Folk var fattige og børn svalt.

Wangari lærde mykje nytt på det amerikanske universitetet. Ho studerte planter og korleis dei veks. Og hugsa korleis ho hadde vakse opp sjølv: i leiker og spel med brørne sine i Kenyas vene skogar.

Ho skjønte ho var glad i folk frå Kenya jo meir ho lærde. Ho ville dei skulle vera glade og frie. Og jo meir ho lærde, desto meir hugsa ho heimen sin i Afrika.